

Sygn. akt V KO 134/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie K. O.

składającego zażalenie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 2 października 2020 r., sygn. akt PR 1 Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2021 r.

wniosku Sądu Rejonowego w O. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt II Kp (...)),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 10 grudnia 2020 r. (sygn. akt II Kp (...)), wystąpił o przekazanie sprawy K. O., składającego zażalenie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 2 października 2020 r., sygn. akt PR 1 Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Zwrócił Sąd uwagę, że postanowieniem tym Prokuratura Rejonowa w O. odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień w okresie od 9 czerwca 2020 r. do 14 września 2020 r. w O., przez funkcjonariusza publicznego Prokuratora Rejonowego w O. K. K. poprzez usunięcie z akt sprawy Prokuratury Rejonowej w O. o sygn. PR 2 Ds. (...), dokumentów, którymi K. K. nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, na które to dokumenty powoływał się K. O., a w konsekwencji nie przesłanie tych dokumentów do toczącego się z inicjatywy K.

O. postępowania przed Sądem Rejonowym w O. o sygn. VII Kp (...), czym działano na szkodę interesu prywatnego K. O. – to jest, o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

Podkreślił Sąd, że K. O. zwrócił się do Sądu Rejonowego w O., aby wystąpił z inicjatywą przekazania na podstawie art. 37 k.p.k. przedmiotowego zażalenia do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W ocenie Sądu sprawa ta winna być przekazana do rozpoznania innemu sądowi, gdyż zażalenie dotyczy Prokuratora Rejonowego w O. i okoliczność ta może wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania niniejszej sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w O. zasługuje na uwzględnienie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 września 2020 r., I KO 32/20, LEX nr 3054437; z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245*).

Należy podkreślić, że sytuacja, w której właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd, z którym współpracuje prokurator znany osobiście większości sędziów orzekających w tym sądzie, co potwierdzają ich wnioski o wyłączenie od udziału w sprawie rozpoznawane także pozytywnie, może rodzić wątpliwości co do obiektywizmu. Wprawdzie sferę orzeczniczą chroni zasada sędziowskiej niezawisłości, ale nawet taka "zależność" może być powodem powstania w opinii publicznej i odbiorze społecznym przeświadczenia o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób wolny od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a to z kolei rodzi ryzyko negatywnej oceny i kwestionowania prawidłowości wydanego orzeczenia. A zatem w sytuacji, w której skarga K. O. dotyczy prokuratora pełniącego służbę na terenie właściwości miejscowej Sądu, przed którym zawisła sprawa po wniesieniu zażalenia, dobro wymiaru sprawiedliwości

nakazuje przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu i to ze wskazaniem sądu znajdującego się na terenie właściwości miejscowej innego sądu apelacyjnego. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, uwzględniono przedmiotowy wniosek.